

allerførste Engstelse og Betænkelse. Men jeg kan ikke skule for mig selv, at hvis vi fremdeles henvises til, at de to Thing skulle arbejde med og mod hinanden for at splittes mere og mere, saa styrkes ogsaa Fordringen paa en Grundlovsforandring. Jeg anser dette for at være i allerhøjeste Grad betænkeligt, og jeg fastholder Haabet og Troen paa, at der i vor nu bestaaende Grundlov er nedlagt konstitutionel Frihed i tilstrækkeligt Maal til, at vi endnu kunne føres til gode og heldige Resultater; men jeg kan ikke skule for mig selv, at vi ad den Vej, hvorpaa vi nu ere inde, ikke kunne føres til dette Maal. Der kunde have været og har været bragt paa Bane et Skridt, som det ogsaa staa i Folkethingets Magt at foretage, og som maasse vilde have en noget mildere Karakter end det, der idag er bragt i Forslag, nemlig Forslaget om at vedtage Finantsloven i en saadan Stikelse, at allerede dens Vedtagelse i denne Form vilde fremkalde en Afgjørelse. Dette er foreslaaet og anbefalet fra flere Sider, og jeg skulde have kunnet slutte mig dertil, dersom ikke ogsaa dette Skridt var betinget af en vis Tillid til Regjeringen, nemlig den Tillid til Regjeringen, at den vilde betragte et saadant Skridt fra Folkethingets Side som Aaledning nok til at fremkalde den Afgjørelse, der ønskes, men jeg har ikke Grund til at nære en saadan Tillid. Jeg har snarere Grund til at antage, at den høitærede Regjering fremdeles vil iagttage en Tilskuers Rolle og lade Finantsloven gaa mellem Thingene frem og tilbage, saa at den tilsidst strander, og naar jeg anser det for at være farligt, at dette Experiment foretages med andre Lovgivningsarbejder, anser jeg det for i allerhøjeste Grad farligt, naar det foretages med Finantsloven. Derfor kan jeg ikke sige andet, end at vi, naar jeg ikke kan have den Tillid til Regjeringen, at den vil modtage den Haandskræftning til en Afgjørelse af Striden, som Folkethinget gjentagne Gange har tilbuddet den, maa have en Afgjørelse. Jeg bliver derfor nødt til at stemme mod Finantsloven, og jeg gjør dette saa meget mere, som jeg ikke kan skule for mig selv, at jeg, dersom jeg i dette Dieblis stemte for Finantslovens endelige Vedtagelse, derved paatog mig en Forpligtelse til at vise Redebønhed til at arbejde videre med den nuværende Regjering paa samtlige Lovarbejder, der foreligger. Jeg kan ikke opfatte Sagen anderledes og kan ikke handle paa anden Maade. Jeg paatvinger ikke derved andre ærede Medlemmer denne Anskuelse, men jeg kan for mit Vedkommende ikke se rettere, end at jeg, naar jeg stemmer for Finantsloven og udskyder en Afgjørelse, derved viser en Tilbøielighed til at gaa ind paa Lovarbejder, der jo vente paa deres Afgjørelse her. Jeg tror, at saaledes som det har været mig magtpaaliggende at motivere min Afstemning, saaledes vil det ogsaa være flere ærede Medlemmer her i Thinget magtpaaliggende at gjøre det Samme; thi det foreliggende Spørgs-

maal er af en saadan Bøgt, at jeg ikke gjør mig nogen som helst Forventning om at virke enten overbevissende eller overtalende. Ethvert Medlem vil have truffet sit Valg; men i samme Grad som Skridtet er vigtigt, er det ogsaa i sin Orden, at man ønsker at motivere sin Afstemning.

Clausen. Jeg befinder mig i samme Tilfælde, som den sidste og flere ærede foregaaende Talere, idet jeg er kommen til den Overbevisning, at jeg maa stemme Nei til Finantsloven. Naar jeg imidlertid er kommen til denne Overbevisning, tror jeg at skyld mig selv og det høie Thing at motivere min Afstemning. Vi have rigtignok hørt to meget ypperlige, ja fuldendte Foredrag, imod et saadant Skridt, men det forekommer mig dog, at det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Hifted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) i Grunden anerkjendte det Princip, hvorefter vi gaa frem. Den nævnte ærede Taler hævdede Folkethingets Ret til en Sovebindshedselse og til den første Plads, og han sagde, at et Ministerium i en forsat Kamp altid vilde komme til at trække det korteste Straa; om Ordene just ikke vare disse, var det dog Meningen. Den høitærede Finantsminister sagde, at der ikke i vor Grundlov med et eneste Ord var tale om det parlamentariske System. Der staa ganske vist ikke noget derom med tydelige Ord, og den høitærede Minister sagde ogsaa, at de Mænd, som have skrevet Grundloven, ikke fandt at kunne indsætte dette System i Paragrafer, men det skal dog vist erkjendes, at det ligger i Grundlovens Aand, ja i dens indreste Væsen. Dette er ogsaa godtgjort af det ærede Medlem for Hifted Amts 4de Valgkreds ved de Udtalelser, jeg nys berørte. Det Princip, hvorefter vi gaa frem, den Fordring, vi gjøre med Hensyn til Folkets grundlovmæssige Rettigheder, er altsaa fuldkommen anerkjendt i selve Grundloven. — Naar jeg har ønsket at motivere min Afstemning, var det ogsaa for en Del for at forvare mig imod Sigtelser, der for kort Tid siden bleve rettede imod os paa denne Side ved en Leilighed, der nærmede sig denne i Betydning og Vigtighed; de fremkom nemlig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Han sigtede os her paa denne Side om trent for, at vi ved vore Afstemninger lode os lede af Partihensyn eller af Lydighed imod visse mere fremragende Mænd iblandt os. Imod dette vil jeg for mit Vedkommende nedlægge en bestemt Protest. Ved enhver Afstemning ledes jeg kun af min Overbevisning, men det forekommer mig, at der i en Forsamling som denne, hvori der sidder saamange Mænd, ogsaa maa være Mange, som have en og samme Grundbetragtning af Samfundsforholdene og af, hvad der tjener til deres heldige Udvikling. Forudsatte vi dette, maa vi ogsaa forudsætte, at disse Mænd maa komme til en og samme Anskuelse om Midlerne til at fremme denne Udvikling. Det Samme er Tilfældet udenfor